

Молодий Вчений

СПЕЦВИПУСК

ДВНЗ «ПЕРЕЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ»

VI Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція

«Безпека життєдіяльності, екологія і охорона здоров'я дітей і молоді XXI сторіччя: сучасний стан, проблеми та перспективи»

29-30 вересня 2016 року

9.1 (36.1)
2016

ISSN (Print): 2304-5809
ISSN (Online): 2313-2167

Науковий журнал
«Молодий вчений»

№ 9.1 (36.1) вересень, 2016 р.

Члени редакційної колегії журналу:

Adamczyk Arkadiusz – доктор габлітований політології (Республіка Польща)
Викторюха Ірина Анатоліївна – доктор медичних наук (Росія)
Гладченко Олександра Анатоліївна – доктор філологічних наук (Росія)
Григоренко Дмитро Сергійович – кандидат технічних наук (Україна)
Дмитрук Олександр Миколайович – кандидат історичних наук (Україна)
Змаришай Борис Володимирович – доктор історичних наук (Україна)
Іржандєва Ірина Олександрівна – доктор економічних наук (Україна)
Лещуків Надія Анатоліївна – доктор філософії в галузі культурології (Україна)
Маринська Ірина Михайлівна – доктор медичних наук (Росія)
Мухоморов Дмитро Володимирович – доктор ветеринарних наук (Україна)
Навчальна Євгенія Михайлівна – доктор політичних наук (Україна)
Петухайло Алла Григорівна – доктор медичних наук (Україна)
Пекліна Галина Петрівна – доктор медичних наук (Україна)
Романенкова Юлія Вікторівна – доктор мистецтвознавства (Україна)
Севостьянова Наталя Іларіонівна – кандидат юридичних наук (Україна)
Стратонов Василь Миколайович – доктор юридичних наук (Україна)
Шаванов Сергій Валентинович – кандидат психологічних наук (Україна)
Шайко-Шайковський Олександр Геннадійович – доктор технічних наук (Україна)
Шапошников Костянтин Сергійович – доктор економічних наук (Україна)
Шапошнікова Ірина Василівна – доктор соціологічних наук (Україна)
Швецова Вікторія Михайлівна – кандидат філологічних наук (Росія)
Шепель Юрій Олександрович – доктор філологічних наук (Україна)
Шерман Михайло Ісаакович – доктор педагогічних наук (Україна)
Шипота Галина Євгенівна – кандидат педагогічних наук (Україна)
Яковлев Денис Вікторович – доктор політичних наук (Україна)
Яригіна Ірина Зотовна – доктор економічних наук (Росія)

Повний бібліографічний опис всіх статей журналу представлено у:
Національній бібліотеці України імені В.В. Вернадського,
Науковій електронній бібліотеці «КіберЛенінка»,
Науковій електронній бібліотеці Elibrary.ru, Polish Scholarly Bibliography

Журнал включено до міжнародних каталогів наукових видань і наукометричних баз:
РИНЦ, ScholarGoogle, OAJI, CiteFactor, Research Bible, Index Copernicus.
Index Copernicus (IC™ Value): 4.11 (2013)
Index Copernicus (IC™ Value): 5.77 (2014)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації – серія КВ № 18987-7777Р від 05.06.2012 р.,
видане Державною реєстраційною службою України.

Відповідальність за зміст, добір та викладення фактів у статтях несуть автори. Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. Матеріали публікуються в авторській редакції. Передрукування матеріалів, опублікованих в журналі, дозволено тільки зі згоди автора та редакції журналу.

© Науковий журнал «Молодий вчений», 2016
© Дизайн, Видавничий дім «Гельветика», 2016

ЗМІСТ

Андреева Т.Т. Питання екології людини в творчості Г.С. Сковороди в історичному контексті.....	1	Ковальська К.В., Дзюбенко О.В., Чернов В.О. Обґрунтування концепції розвитку теоретичних знань для перепідготовки учителів з екології в рамках проекту «Ecological education for Belarus, Russia, and Ukraine» – Eco-BRU.....	62
Андрущенко Т.К. Психолого-педагогічні аспекти формування у дошкільників життєвих навичок, що сприяють збереженню фізичного здоров'я.....	5	Срічева Т.Ю. Підготовка майбутніх учителів природничих дисциплін до роботи в умовах потенційних небезпек.....	66
Буц М.А. Умови виникнення, профілактика та лікування серцево-судинних хвороб дітей та підлітків.....	9	Каменська І.С., Бокшиц О.М. Особливості організації розумової діяльності студентів вищих навчальних закладів та передумови її ефективності.....	71
Вареник О.М. Здоров'язберігаючі технології сфери фізичної культури і спорту в контексті розвитку «зеленої економіки».....	12	Карпенко А.П. Формування вокально-виконавської майстерності шляхом подолання недолік вокалістів-початківців.....	75
Варивода К.С. Інформаційно-психологічна безпека підлітків в умовах сучасних соціокультурних змін в Україні.....	17	Кашпур Ю.М. Психологічний зміст та сутність поняття «вірність».....	79
Видолоб Н.О. Проблема самооцінки особистості у контексті гуманістичної психології.....	21	Кебкало Т.Г. Безпека системи «людина – середовище проживання».....	83
Вінс В.А. Психологічний супровід свідомого вибору професії сучасних підлітків.....	26	Козубенко Ю.А. Сучасні реалії забруднення атмосфери в Україні та світі.....	87
Вінс В.А., Стариченко О.А. Соціально-психологічні особливості розвитку мотивації досягнень у дітей молодшого шкільного віку.....	30	Коцур Н.І. Екологічні ризики і здоров'я людини: сучасні проблеми та шляхи розв'язання.....	91
Воловик Л.М., Ковальська К.В., Бондаренко Р.І. Безпека життєдіяльності населення в умовах глобалізації.....	34	Красножон Н.Г. Правові основи безпеки життєдіяльності в контексті суспільно-політичного життя України (1991-2016 роки).....	94
Гамалія В.М., Руда С.П., Гамалія К.М. Екологія міста: історична ретроспектива та майбутній тренд.....	38	Коцур Н.І., Куріленко С.В. Оцінка психічного здоров'я школярів за психологічними та медичними критеріями.....	99
Глуха В.В. Державноуправлінські аспекти застосування екологічних знань в європейському освітньому просторі.....	42	Левінець Н.В. Забезпечення ефективності загартування в ДНЗ як основи залучення дітей до здорового способу життя.....	102
Годун Н.І. Рациональне харчування сучасних підлітків як здоров'язберігаючий фактор.....	46	Лила М.М. Є.О. Мієрян – родоначальник професійної психологічної діагностики.....	106
Гозак С.В., Єлізарова О.Т., Шумак О.В., Філоненко О.О. Залежність розумової працездатності учнів середнього шкільного віку від організації режиму дня.....	50	Литвин А.Ф. Визначення готовності майбутніх учителів технологій до використання здоров'язберезувальних технологій у процесі професійної підготовки.....	111
Горденко С.І. Основні принципи та методи забезпечення безпеки життєдіяльності людей.....	54	Lokhvytska L.V. Psychological bases of formation «Self»-moral and safe behavior in the preschool age.....	114
Джуран В.М. Історія виникнення і становлення екології як науки. Роль наукових програм у розвитку екології.....	58	Миздренко О.М. Збереження індивідуального здоров'я підлітків шляхом формування навичок здорового способу життя.....	118
		Онищенко Н.П., Лиховид О.Р. Здоров'язберезувальні технології у системі підготовки майбутніх учителів до інноваційної діяльності.....	122

Буц М.А.

Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди

УСЛОВИЯ ВОЗНИКНОВЕННЯ, ПРОФИЛАКТИКА И ЛЕЧЕНИЕ СЕРДЕЧНО-СОСУДИСТЫХ БОЛЕЗНЕЙ ДЕТЕЙ И ПОДРОСТКОВ

Анотація

Приведены статистические данные относительно заболеваемости детского населения. Выделены гипертензия выделена как самое распространенное заболевание сердечно-сосудистой системы. Указаны особенности функционирования сердечно-сосудистой системы детей по сравнению со взрослыми. Выделены главные условия возникновения данного заболевания. Описаны методы профилактики и особенности лечения артериальной гипертензии для детей и подростков.

Ключевые слова: артериальная гипертензия, профилактика, лечение, детский организм, сердечно-сосудистая система.

Buts M.A.

Perejaslav-Khmelnytsky State Pedagogical University named after Grigory Skovoroda

TERMS OF ORIGIN, PROPHYLAXIS AND TREATMENT OF CARDIOVASCULAR ILLNESSES OF CHILDREN AND TEENAGERS

Summary

Statistical data over are brought in relation to morbidity of child's population. An arterial hypertension is distinguished as the most widespread disease of the cardiovascular system. The features of functioning of the cardiovascular system of children are described as compared to adults. The main terms of origin of this disease are distinguished. The methods of prophylaxis and feature of treatment of arterial hypertension are described for children and teenagers.

Keywords: arterial hypertension, prophylaxis, treatment, child's organism, cardiovascular system.

УДК 796.072.2

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРГАЮЧІ ТЕХНОЛОГІЇ СФЕРИ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ «ЗЕЛЕНОЇ ЕКОНОМІКИ»

Вареник О.М.

Національний університет фізичного виховання і спорту України

У статті визначено місце та роль сфери фізичної культури і спорту у становленні «зеленої економіки» в Україні, окреслено пріоритетні напрями діяльності, яка створює перспективи використання можливостей цієї сфери. З використанням аналізу літературних джерел, системного аналізу, організаційного аналізу та організаційного діагнозу визначено, що концепція «зеленої економіки» так само як і сталого розвитку розкриває три основних аспекти: економічний, соціальний та екологічний. Система фізичного виховання і спорту є відкритою системою, оскільки функція задається її зовні і показує, яку роль ця система виконує у відношенні до більш загальної системи здорового способу життя, в яку вона включена складовою частиною поряд з іншими системами. На сьогодні це об'єктивно веде до виникнення у цій сфері нових тенденцій та явищ. Вказано на необхідність формування принципово нового напрямку досліджень, які структурують теоретико-методологічним підґрунтям для використання можливостей сфери фізичної культури і спорту в тісній взаємодії з іншими сферами діяльності суспільства, що в цілому сприятиме розвитку провідних-індустріального та соціально-економічного потенціалу країни в рамках програми «зеленої економіки».

Ключові слова: «зелена економіка», фізична культура і спорт, організаційні зв'язки, взаємодія, партнерство.

Постановка проблеми. В процесі реалізації Програми ООН з навколишнього середовища (ЮНЕП) в межах подальшої розробки концепції сталого розвитку, фахівцями різних сфер було обґрунтовано необхідність започаткування Глобального зеленого нового курсу (ГЗНК). В цьому контексті в Україні також реалізова-

но ряд заходів: затверджено низку документів і договорів, спрямованих на офіційне визнання нашою державою стратегії сталого розвитку створено Національну комісію сталого розвитку України, розроблено Цілі розвитку людськості, затверджено Концепцію та Стратегію національної екологічної політики України до 2020 р.

тощо. Зелена економіка згідно доповіді ЮНЕП – це «економіка з низькими викидами вуглецевих сполук, яка ефективно використовує ресурси і відповідає інтересам всього суспільства» [8]. Поняття «зелена економіка» в наукових дослідженнях розглядають як «невід'ємну складову сталого розвитку, що покликана забезпечити гармонійний спосіб поєднання економічної та соціальної діяльності суспільства за умови збереження й належного відтворення навколишнього середовища». Перед суспільством постала необхідність запровадження так званих «чистих» технологій, які дозволять виробляти екологічно сприятливу продукцію, а також зведуть до мінімуму, нейтралізують чи упередять негативний вплив виробництва на довкілля [7].

Враховуючи надзвичайну багатовекторність запропонованої проблематики та необхідність її системного осмислення, вбачаємо актуальними визначення місця та ролі окремих суб'єктів соціально-економічної діяльності в процесі «озеленення» економіки, в тому числі й тих, що представлені сферою фізичного виховання і спорту. Приймаючи до уваги взаємоузгодженість та взаємозалежність економічного, соціального та екологічного напрямів розвитку ідеї розвитку «зеленої економіки» в Україні, результати дослідження дозволять наблизитись до розв'язання актуальних проблем соціально-економічного розвитку країни на сучасному етапі.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття «зелена економіка» було запропоновано Д. Піарсом, А. Марканді, Є. Барбієром, якими у 1989 р. було опубліковано працю «Концепція зеленої економіки» [9]. Окрім зазначених авторів, різні аспекти «зеленої економіки» вивчалися та доповнювались І. Вернадським, С. Подолінським, В. Вовком, І. Грабинським, Л. Мельником, Ю. Туницею, В. Будкіним, О. Векlichem, Б. Данилишиним, Б. Буркинським, О. Балацьким, Ж. Гросманом і А. Крюгером, Г. Дейлі, Д. Медоузом, Б. Коуплендом, С. Тейлором, П. Рао, Дж. Франкелем, А. Камероном, К. Стюартом та ін. Серед українських вчених слід відмітити праці Ю. Бережної, І. Бистрякова, Т. Галушкіної, Б. Данилишина, А. Мартинюка, Ю. Огаренко [5], у яких розкриваються особливості запровадження «зеленої» економіки в Україні. Серед вчених, що в різні часи вивчали економічні аспекти функціонування сфери фізичної культури і спорту, слід відзначити Золотова М.І., Кузіна В.В., Кутєпова М.Є., Сейранова С. Г., Платонову Н.А., Вапнярську О. І., Починкіна А. В., Імаса Є.В., Мічуду Ю.П. та ін.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Аналіз структури видів економічної діяльності, з котрими прямо чи опосередковано пов'язана сфера фізичної культури і спорту, показує, що вона має різної сили наявні чи потенційно можливі організаційні зв'язки практично з усіма галузями, які приймають участь у розбудові «зеленої» економіки [9]. Не дивлячись на авторитетність авторів та фундаментальність досліджень, наукові праці західних вчених не завжди можуть бути адекватно реалізовані на вітчизняному підґрунті, оскільки базуються на засадах, які не повною мірою відповідають умовам національної економіки. Що

стосується вітчизняних вчених, то, незважаючи на досить глибокі дослідження, ними приділено недостатньо уваги питанням застосування здоров'язберігаючих технологій сфери фізичної культури і спорту в процесі розбудови «зеленої економіки» в Україні. Тому для більш ефективного використання таких організаційних зв'язків, вважаємо за необхідне більш фундаментальне їх вивчення: встановлення напрямів потенційних можливостей їх використання, систематизація.

Мета статті. Метою цієї статті є визначення місця сфери фізичної культури і спорту в становленні «зеленої економіки», виділення пріоритетних напрямів, які створюють перспективи використання можливостей цієї сфери.

Виклад основного матеріалу. На думку переважного числа авторів, «зелена економіка» означає економічне зростання та розвиток територій шляхом стимулювання екологічно чистого виробництва матеріальних та нематеріальних благ, від яких залежить благополуччя населення, що засноване на максимально раціональному використанні природних активів, забезпечуючи при цьому їх постійне збереження та відновлення для майбутніх поколінь.

Більшість авторів є солідарними в тому, що концепція «зеленої економіки» так само як і сталого розвитку розкриває три основних аспекти: економічний, соціальний та екологічний. В економічному аспекті, як зазначає Шевченко Ю.О., вона покликана не просто нарощувати обсяги виробництва та темпи економічного зростання, але й створювати нові екологоорієнтовані види економічної діяльності, запроваджувати нові технології, зменшувати інвестиції в ті галузі, які експлуатують природу, та стримувати економічне зростання понад існуючий потенціал екосистеми. Екологічний аспект цієї концепції, на думку автора, базується на тому, що «зелена» економіка орієнтується на стабільність біологічних та фізичних систем шляхом скорочення екологічних ризиків, викидів вуглекислого газу в атмосферу та забруднення навколишнього середовища, мінімізації кількості відходів, поширення відновлювальних джерел енергії тощо. У соціальному аспекті вона націлена на досягнення справедливого доступу до обмежених ресурсів усіх верств населення, скорочення соціальної нерівності, покращення якості життя, соціального розвитку територій.

Ключовими принципами розвитку «зеленої економіки» Галушкіна Т.П. пропонує вважати:

- принцип екологізації економіки, який передбачає імплементацію екологічного фактора в моделі забезпечення економічного зростання країни та її регіонів;

- принцип єдності та балансу суспільних та бізнес-інтересів щодо забезпечення сталого споживання та виробництва;

- принцип партнерської взаємодії та консолідації зусиль щодо охорони довкілля та відновлення його стану;

- принцип системності та комплексності в стратегії трансформаційних зрушень в природо-ресурсній сфері як на національному, так і на регіональному рівні.

Достатнім можна б було вважати отримання синергії від впровадження економічної та екологічної складових економічного розвитку [5]. Але

неабияку увагу вчених привертає поняття «зеленої» економіки, яка вважається конкретним втіленням адекватного власноузагодження економічного, екологічного та, обов'язково – соціального розвитку [7]. Тому, спираючись на передічені принципи та враховуючи невід'ємність соціальної складової «зеленої» зростання саме з точки зору налагодження ефективного організаційної взаємодії між усіма сторонами цього процесу, найбільш вдалим визначенням «зеленої економіки» можна вважати таке, що представляє її як «економічні відносини між суб'єктами господарської діяльності, які базуються на принципах захисту та збереження навколишнього середовища, впровадженні новітніх енерго- й ресурсозберігаючих технологій, та сприяють поліпшенню якості життя в межах існуючих екосистем» [9].

За визначеннями вчених, «зелена» економіка об'єднує десять ключових секторів господарської діяльності: сільське господарство, житлово-комунальне господарство, енергетику, рибальство, лісництво, промисловість, туризм транспорт, утилізацію та перероблення відходів, управління водними ресурсами [2]. В свою чергу, переважне число науковців, які досліджували економічні та соціальні аспекти фізичного виховання і спорту, наголошуючи на поліфункціональності цієї сфери, вказують на неможливість її існування ізольовано від інших сфер соціально-економічної діяльності суспільства на всіх рівнях (охорони здоров'я, освіти, культури, а також туризму, транспорту, житлово-комунального господарства та ін. [3]. Детальний аналіз таких організаційних зв'язків, на нашу думку, повинен доповнити попередні дослідження науковців, визначити роль та закріпити місце фізичної культури і спорту, організації рухової активності населення в процесі розбудови «зеленої» економіки в Україні в умовах сьогодення.

У своїх дослідженнях І. М. Синякевич, визначаючи принципи екологізації всіх сфер суспільного розвитку, зазначає, що «процес екологізації суспільної діяльності повинен охоплювати всі сфери – економічну, екологічну, соціальну і духовну; сприяти оздоровленню стану навколишнього середовища».

В свою чергу система фізичного виховання і спорту є відкритою системою, оскільки функція задається їй ззовні і показує, яку роль ця система виконує у відношенні до більш загальної системи здорового способу життя, в яку вона включена складовою частиною поряд з іншими системами. Вона потребує постійного обміну ресурсами з оточуючим середовищем [3]. Це доводить, що проблематика є досить широкоекторна та потребує подальших досліджень.

Важливість включення, суб'єктів фізичної культури і спорту до процесу розбудови «зеленої» економіки на всіх рівнях, можна пояснити спираючись на твердження П. Сорокіна про те, що економічний фактор чинить суттєвий вплив на можливості суспільства розвивати духовну культуру: науку, мистецтво, освіту, виховання, тощо. Нині в Україні відбувається інтеграція сфери фізичної культури і спорту у ринкове середовище. Це об'єктивно веде до виникнення у ній якісно нових процесів та явищ. Відбуваються істотні зміни у системі соціально-економічних

відносин, утворюються нові форми власності та форми господарювання, що активно впливає на поведінку всіх учасників фізкультурно-спортивної діяльності.

Роль бізнесу в розвитку системи фізичного виховання і спорту є надзвичайно важливою, тому що підприємства різних форм власності є одним із основних джерел наповнення бюджетів усіх рівнів, включаючи місцеві бюджети, з яких переважно фінансується робота фізкультурно-спортивних організацій, тому вона не може залишатись осторонь від процесів, що відбуваються в економіці загалом. В цьому полягає явище вторинності сфери фізичної культури і спорту у відношенні до галузей основного виробництва. Стабільний динамічний розвиток сфери фізичної культури і спорту можливий лише на фоні зростання економіки в цілому.

Але не варто не враховувати і те, що сфера фізичної культури і спорту сама також являється виробником продукту, основу якого складають різні види послуг. Активно впливаючи на збереження, зміцнення здоров'я населення та відновлення робочої сили, вона робить свій вагомий внесок у процес формування «людського капіталу», як невід'ємного чинника виробничої діяльності суспільства. Отже, як вважають більшість дослідників, здоров'я людини, це біосоціальна категорія, і його збереження не може концентруватись лише в межах однієї сфери, необхідним є об'єднання дій ряду галузей зі спільною місією задля забезпечення і покращення стану здоров'я населення. Це ще раз доводить важливість гармонізації відносин у системі «природа – людина – виробництво», належної узгодженості економічних, соціальних та екологічних пріоритетів. Формування економіки на соціально-екологічних засадах потребує перегляду усталених пріоритетів сучасного економічного механізму [7].

Але поєднання таких підходів у сучасній практиці є проблематичним. Воно супроводжується низкою суперечностей, на які варто звернути увагу. Існує ряд протиріч перехідного періоду, що зумовлюють посилення негативних явищ як у сфері фізичної культури і спорту, так і в економіці в цілому. На шляху до збільшення прибутку, учасники ринку часто змушені зменшувати соціальні видатки, що врешті решт призводить до втрат «людського капіталу», і, як наслідок, це не може не відобразитись на стані економіки в цілому. Отже, виникає відповідна конфронтація між комерціалізацією та екологізацією виробництва. Наявність такого протиріччя суттєво шкодить процесу реалізації соціальних функцій системи фізичного виховання і спорту.

Роль держави повинна полягати у підвищенні рівня зацікавленості бізнесу у покращенні стану здоров'я населення, але й бізнес повинен також брати в цьому активну участь. Автори одноголізмізму рекомендують поєднувати із державним міжнародним регулюванням економічних процесів [8]. Покращення екологічної ситуації перетворюється в витрат державного бюджету, а стає самою суттю нової економічної системи. Тобто, держава повинна формувати нові економічні умови ведення бізнесу, які приваблюють інвестиції саме в розвиток нових «зелених» галу-

лей та екологічної трансформації («озелененню») традиційного господарства.

Як вважає Марчук Л.П., важливою формою реалізації поставлених завдань можна вважати розвиток «зеленого» бізнесу, який стає втіленням суспільних і приватних інтересів та виявом сучасної відповідальності за майбутнє людської цивілізації.

Шевченко Ю.О. дослідив, що на сьогодні в наукових працях недостатньо уваги приділено дослідженню ролі «зеленої» економіки в розвитку окремих секторів економіки, зокрема в розвитку сфери послуг, до якої власне і належать фізичне виховання і спорт. Натомість сфера послуг, і зокрема, фізична культура і спорт, відіграють важливу роль у створенні «зелених» технологій, їх розповсюдженні, у створенні нових робочих місць, у формуванні екологічної свідомості людей. З іншого боку, на думку автора, її розвиток залежить від чистоти навколишнього середовища, а окремі її галузі також можуть спричиняти забруднення екосистеми (проведення масових та видовищних фізкультурно-спортивних заходів, туризм тощо).

Варто погодитись з Вахович І.М. та Франчук Ю.О. з приводу того, що багато екологічних проблем перш за все проявляються на місцевому рівні, і тому виправдані у цих випадках е децентралізоване прийняття певних екологічних рішень. Ступінь децентралізації управління повинна визначатись локальним характером більшості проблем, їх кращим розумінням на місці виникнення, тому і рішення доцільно приймати саме на місцевому рівні [4].

Так, на нашу думку, вирішенню проблеми транспортного обслуговування населення і зменшенню забруднення довкілля що викликано роботою громадського транспорту та великою кількістю при-

ватних автомобілів сприятиме розвиток велосипедного руху. Участь у розробці відповідних програм, плануванні інфраструктури, програм навчання та методичного супроводу різних груп населення щодо використання активних форм пересування повинні прийматись за участі представників усіх зацікавлених структур, в тому числі і фахівців з питань фізичної культури і спорту.

На думку В.Ф. Кифяк, О.В. Кифяк, «екологічно відповідальний туризм – один з нових полюсів зростання «зеленої економіки», що забезпечує розбудову сучасної інфраструктури, ділових можливостей, робочих місць та отримання доходів». Останнім часом особливого значення набуває розвиток активних форм туризму, які стають усе більш популярними серед відпочивальників та привабливими для підприємців. Серед них пішохідний, кінний, велотуризм, сплавлення на байдарках, рибальство і полювання [1; 6]. Такі види активного відпочинку сприяють ознайомленню з сільським устроєм життя, місцевою культурою, і водночас сприяють вирішенню проблеми зайнятості на селі, зростанню дохідної частини місцевого бюджетів, збереженню місцевих традицій.

Висновки і пропозиції. Отже, «зелена» економіка, яка розвивається на таких засадах, повинна створювати умови для зміцнення та збереження здоров'я населення, зростання його економічного добробуту, духовного і соціального розвитку. Усе викладене свідчить про необхідність формування принципово нового напрямку досліджень, які слугуватимуть теоретико-методологічним підґрунтям для використання можливостей сфери фізичної культури і спорту у тісній взаємодії з іншими сферами діяльності суспільства, що в цілому сприятиме розвитку природно-ресурсного та соціально-економічного потенціалу нашої країни.

Список літератури:

1. Андреева О. В. Фізична рекреація різних груп населення: [монографія] / О. В. Андреева. – К.: Поліграфсервіс, 2014. – 280 с.
2. Бережна Ю. С. Зелена економіка в країнах східного партнерства [Електронний ресурс] / Ю. С. Бережна // Екон. науки: Сер. Економіка та менеджмент. – Луцьк, 2012. – Вип. 9, ч. 2. – С. 30–36. – Режим доступу: URL: [http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ecnem_2012_9\(2\)_6.pdf](http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ecnem_2012_9(2)_6.pdf)
3. Вареник О. Організаційні заходи налагодження взаємодії між суб'єктами спорту для всіх на місцевому рівні / О. Вареник // Пробл. активізації рекреаційно-оздоровчої діяльності населення: матеріали ІХ Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнародною участю. – Л., 2014. – 346 с.
4. Вахович І. М. Механізми стимулювання «зеленого» інвестування регіональної економіки [Електронний ресурс] / І. М. Вахович. Ю. О. Франчук // Екон. форум. – 2013. – № 3. – С. 54–57. – Режим доступу: URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/ecfor2013_3_10.pdf
5. Галушкіна Т. П. Джерела економічного зростання в умовах моделі «зеленої» економіки [Електронний ресурс] / Т. П. Галушкіна // Формування ринк. відносин в Україні: зб. наук. праць. – Київ, 2013. – № 5. – С. 71–74. – Режим доступу: URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/frvu_2013_5_18.pdf
6. Круцевич Т. Ю., Безверхня Г. В. Рекреація у фізичній культурі різних груп населення: навч. посібник / Т. Ю. Круцевич, Г. В. Безверхня. – К.: Олімпійська література, 2010. – 248 с.
7. Марчук Л. П. «Зелена» економіка: суперечності та перспективи розвитку [Електронний ресурс] / Л. П. Марчук // Вісн. аграр. Науки Причорномор'я. – 2014. – Вип. 1. – С. 34–41. – Режим доступу: URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/vanp_2014_1_7.pdf
8. Федина К. М. Теоретичні аспекти впровадження «зеленої» економіки в Україні [Електронний ресурс] / К. М. Федина // Проблеми раціон. використання соц.-екон. та природно-ресурс. потенціалу регіону: фінанс. політика та інвестиції. – Київ, Рівне, 2013. – Вип. 19, № 1. – С. 216–224. – Режим доступу: URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/prvse_2013_19_1_28.pdf
9. Шевченко Ю. О. Роль сфери послуг у становленні «Зеленої економіки» в Україні і світі [Електронний ресурс] / Ю. О. Шевченко // Вісн. Запоріж. нац. ун-ту: Сер. Екон. науки. – Запоріжжя, 2013. – № 4. – С. 110–117. – Режим доступу: URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Vznu_eco_2013_4_20.pdf

Вареник О.Н.

Національний університет фізичного виховання і спорту України

ЗДОРОВЬЕСБЕРЕГАЮЩИЕ ТЕХНОЛОГИИ СФЕРЫ ФИЗИЧЕСКОЙ КУЛЬТУРЫ И СПОРТА В КОНТЕКСТЕ РАЗВИТИЯ «ЗЕЛЕННОЙ ЭКОНОМИКИ»

Аннотация

В статье определено место и роль сферы физической культуры и спорта в становлении «зеленой экономики» в Украине. определены приоритетные направления деятельности, что создает перспективы использования возможностей этой сферы. С использованием анализа литературных источников; системного анализа, организационного анализа и организационного диагноза определено, что концепция «зеленой экономики» так же как и устойчивого развития раскрывает три главных аспекта: экономической, социальной и экологической. Система физического воспитания и спорта является открытой системой, так как функция задается ей извне и показывает, какую роль эта система выполняет в отношении более общей системы здорового образа жизни, в которую она включена как составная часть наряду с другими системами. На сегодня это объективно ведет к возникновению в ней качественно новых процессов и явлений. Указано на необходимость формирования новых направлений исследований, которые будут служить теоретико-методологическим основанием для использования возможностей сферы физической культуры и спорта в тесном взаимодействии с другими сферами деятельности общества, что в целом будет способствовать развитию природно-ресурсного и социально-экономического потенциала страны в рамках программы «зеленой экономики».

Ключевые слова: «зеленая экономика», физическая культура и спорт, организационные связи, взаимодействие, партнерство.

Varenyk O.N.

National University of Physical Education and Sport of Ukraine

HEALTH-TECHNOLOGIES OF PHYSICAL AND SPORT SPHERE IN THE CONTEXT OF «GREEN ECONOMY» DEVELOPMENT

Summary

In the article the location and role of sphere of physical culture and sport are determined in becoming of «green economy» in Ukraine. Here defined priority directions of activity that creates the prospects of the use of possibilities of this sphere. Using of analysis of literary sources; systems analysis; organizational analysis and organizational diagnosis it is defined that conception of «green economy» similarly as well and sport is opens system, because a function is set to it from outside and shows, what role this system executes in regard to more general system of healthy way of life in that it is included as component part along with other systems. For today it objectively leads to the origin qualitatively new processes and will serve as the theoretic- methodic founding for the use of possibilities of sphere of physical culture and sport in the close co-operating with other spheres of activity of society. In general it will contribute development of naturally-resource and socio-economic potential of country within the framework of the program «Green economy».

Keywords: «green economy», physical culture and sport, organizational connections, cooperation, partnership.